

Μια κοινωνία μετράει τις πληγές της!

Της Λιάνας Γούτα

Η κοινωνία όλη πάγωσε. Πρώτα, το δάκρυ κι ο πόνος για ένα παιδί. Μια πληγή βαθιά στην καρδιά όλων. Ποιος να μην αγανακτήσει και να μην οργιστεί! Ποιος να μη ζητήσει ευθύνες και τιμωρία! Αλλά και ποιος να φανταστεί τη συνέχεια! Πόσες καινούριες πληγές μπορούν να ανοίξουν ακόμα! Άλλες πληγές αυτή τη φορά, πληγές που έχουν να κάνουν με αντιλήψεις και πρακτικές, με ανοχή και ασυδοσία, με αδιαφορία και απιστοσύνη, με θεσμούς και νόμους, με δημοκρατία και αναρχία. Πληγές από τους δικούς μας «εσωτερικούς» εχθρούς στο σώμα όλης της κοινωνίας. Τι, όμως, μας εκηλήσσει αλήθεια τόσο πολύ! Πόσα χρόνια τώρα δεν παρακολουθούμε παρόμοιες εικόνες βίας και καταστροφών να εκτυλίσσονται ανενόχλητα μπροστά στα μάτια όλων! Τι γίνεται μετά από αγώνες-ντέρμπυ από τους έξαλλους χούλιγκανς, τι γίνεται μετά από κάθε διαδήλωση ή εορτασμό της 17 Νοέμβρη! Ποια είναι η εικόνα των σχολείων και του ταλαιπωρου δημόσιου πανεπιστημίου μετά από κάθε κατάληψη! Πότε απαιτήσε η κοινωνία μας να αποδοθούν ευθύνες για όλα αυτά, εδώ και δεκαετίες τώρα! Πότε ανέθρεψε τα παιδιά της με το αίσθημα ευθύνης και σεβασμού

στη δημόσια περιουσία του σχολείου του, τότε ζήτησε τις ευθύνες, ποινικές και αστικές, μετά από μια επιδρομή καταληψικών ή κουκουλοφόρων! Ίσως, αυτό που μας εκηλήσσει αυτή τη φορά είναι η έκταση και η διάρκεια των φαινομένων. Όταν, όμως, μια παθογένεια την αφήνεις να υφέρεται, να δρα και να ριζώνει, δεν είναι αναμενόμενο να 'ρθει η ώρα που θα πολλαπλασιαστεί και θα «ξεφύγει». Απόστημα που δεν αντιμετωπίζεται γίνεται γάγγραινα με τραγικές συνέπειες. Ίσως, μέσα από την τραγικότητα των ημερών που ζήσαμε, μπορεί να προκύψει κι ένα όφελος. Γιατί θα είναι όφελος, αν μετά από όλα αυτά μπορέσουμε να συμφωνήσουμε ως κοινωνία για την ποιότητα της δημοκρατίας που θέλουμε, επανεξετάζοντάς τα όλα από την αρχή: το σεβασμό στην ελευθερία έκφρασης και διεκδίκησης, την προστασία της ζωής και της περιουσίας του πολίτη, την τήρηση των νόμων, το σεβασμό των θεσμών, και από την άλλη, τον καταλογισμό ευθυνών, την ασυδοσία και την απιστοσύνη. Αλλά αν είναι να το κάνουμε, θα πρέπει να αφήσουμε επτέλους στην άκρη τις μάσκες της υποκρισίας και των μικροπολιτικών αγκυλώσεων, πίσω από τις οποίες κρυφτήκαμε όλοι με ευκολία, κράτος, πολιτικοί και κοινωνία τόσα χρόνια τώρα, δίνοντας τροφή και χώρο σε αυτά που τώρα μας πονούν και μας εκηλήσσουν!

Η Λιάνα Γούτα είναι Χημικός Μηχανικός, υποψήφια με τη ΝΔ στην Α' Θεσσαλονίκης το 2007